

Geloof en religie

TWIJFELS EN BESLUITELOOSHEID VERDWIJNEN EN LEVEN IN WARE RELIGIE IS MOGELIJK.

Dit is het verschil. Deze uitspraken van Sosan worden in het Chinees HET BOEK VAN DE WARE RELIGIE genoemd. Het is erg moeilijk voor christenen, mohammedanen, hindoes om te begrijpen wat voor soort ware religie dit is. Probeer het te begrijpen, het is het diepste begrip van religie. Gewoonlijk is wat in kerken en tempels wordt onderwezen - waar christenen, mohammedanen en hindoes over praten - geen religie maar geloof: Geloof in een God! Maar hoe kun je geloven? Omdat elk geloof zijn eigen twijfel in zich draagt. Daarom sta je erop dat 'ik absoluut geloof'! Als je zegt 'ik geloof absoluut', wat zeg je dan eigenlijk? Waarom dit 'absoluut', waarom deze nadruk? Het toont aan dat er ergens twijfel verborgen zit, en je verbergt het met het woord 'absoluut', met het woord 'totaal', met de nadruk. Wie ga je misleiden? Je misleidt jezelf. De nadruk laat zien dat het tegenovergestelde ergens verborgen zit.

Wanneer je tegen iemand zegt: 'Ik hou van jou en van JOU ALLEEN,' zit er twijfel verborgen. Waarom 'van jou alleen'? Waarom zeg je dat? Waarom wil je het benadrukken? De mogelijkheid om van iemand anders te houden zit daar verborgen, dus je benadrukt het om die mogelijkheid te verbergen. Als je het niet verbergt, kan het duidelijk worden, kan het naar boven komen, kan het aan de oppervlakte komen. Wat moet je dan doen? Gewoon alles in het werk stellen om het te verbergen.

Waarom zeg je: 'Ik ben een ware gelovige'? Kan er ook een onware gelovige zijn? Wat is dit ware geloof? Waar geloof betekent dat je de twijfel zo volledig verborgen hebt dat niemand het zal kunnen weten, maar jij weet het heel goed. En daarom luisteren gelovigen niet graag naar dingen die tegen hun geloof ingaan. Ze worden doof omdat ze altijd bang zijn. Je bent nooit bang voor de ander, voor wat hij gaat zeggen; je bent bang dat hij de verborgen twijfel aanraakt en dat de twijfel zich ontrolt.

Daarom zullen gewone religieuze mensen niet graag naar een atheïst luisteren. Ze zullen zeggen: 'Nee, hij kan het geloof vernietigen'. Maar kan geloof vernietigd worden? En als het geloof vernietigd kan worden, is het dan de moeite waard om aan vast te houden? Als geloof ook vernietigd kan worden, wat voor geloof is dat dan? Maar het kan vernietigd worden omdat er twijfel is, de twijfel holt het al uit.

Dit gebeurt elke dag. Gelovigen worden ongelovigen, ongelovigen worden gelovigen - ze veranderen, gemakkelijk om te wisselen. Waarom? Omdat het andere daar verborgen zit. Geloof draagt twijfel in zich; zoals liefde haat draagt, leven dood draagt, draagt geloof twijfel in zich. Wat is geloof dan?

Sosan heeft werkelijk begrepen wat religie is. Religie ontstaat alleen wanneer de dualiteit gevallen is; het is geen geloof tegen twijfel. Wanneer geloof en twijfels allebei verdwenen zijn, dan gebeurt er iets wat religie is, wat vertrouwen is. Niet vertrouwen in een God, want er is geen dualiteit, jij en God. Niet dat je vertrouwt, want je bent er niet meer - want als JIJ er bent, dan zullen anderen er zijn. Alles leeg en het vertrouwen bloeit; de leegte wordt de bloei zelf van het vertrouwen.

Het boeddhistische woord SHRADDHA - religie, vertrouwen - is heel erg anders. De betekenis is absoluut anders dan die van het woord 'geloof'. Niemand om te geloven, niemand om in geloofd te worden; alle dualiteiten zijn gevallen. Dan vertrouwen... Wat kun je dan doen? Je kunt niet twijfelen, je kunt niet geloven - wat kun je dan doen? Je vertrouwt gewoon en vloeit in de stroom mee. Je beweegt mee met het leven, je rust mee met het leven.

Als het leven geboorte brengt, vertrouw je op de geboorte - je hunkert niet. Als het leven de dood brengt, vertrouw je op de dood - je zegt niet dat dit niet goed is. Als het leven bloemen brengt, oké; als het leven doornen brengt, oké. Als het leven geeft, is het goed; als het leven neemt, is het goed.

Dit is vertrouwen. Niet op eigen houtje een keuze maken. Alles overlaten aan het leven, wat dan ook... Niet verlangen, geen eisen stellen. Gewoon gaan waar het leven je leidt, want op het moment dat je iets eist, weet je dat het tegenovergestelde het resultaat zal zijn. Dus vraag je niet 'geef ons het eeuwige leven', want je weet dat je de eeuwige dood zult krijgen.

Heb je ooit opgemerkt dat in de hele wereld alleen christenen bidden om eeuwig leven? Alleen christenen bidden 'Heer, geef ons eeuwig leven' en alleen christenen hebben een hel die eeuwig is. Het moet wel het tegenovergestelde zijn. Geen enkele andere religie heeft een eeuwige hel. Ze hebben hellen, maar tijdelijke; je bent er een paar dagen, een paar maanden, een paar jaar, en dan word je weer overgeplaatst, want geen enkele straf kan eeuwig zijn. Hoe kan dat?

Als elk plezier tijdelijk is, hoe kan de straf dan eeuwig zijn? Als de prijs tijdelijk is, hoe kan de straf dan eeuwig zijn? Als je nooit iets eeuwigs krijgt in je leven, hoe kan je er dan eeuwig voor gestraft worden? Dat lijkt onrechtvaardig.

Maar het christendom eist, bidt voor eeuwig leven. Dan moet je de afweging maken: de eeuwige hel. Als je eenmaal zondigt en in de hel wordt gegooid, zul je er nooit meer uit kunnen komen. Voor eeuwig en altijd zul je daar zijn. Dit moet zo zijn omdat je eeuwig leven hebt geëist.

Boeddhistisch vertrouwen betekent een diep begrip van het feit dat alles wat je vraagt fout zal gaan. Probeer het te begrijpen. Ik zal het nog eens zeggen: wat je ook verlangt zal verkeerd aflopen.

Als je dit begrijpt, verdwijnt het verlangen. Wanneer het verlangen verdwijnt, is er vertrouwen! Vertrouwen betekent meegaan met het leven zonder eigen verwachtingen, verlangens, eisen. Niet vragen, niet klagen. Wat er ook gebeurt, het accepteren.

En onthoud, dit is niet iets dat je DOET. Als je het doet, dan is er afwijzing. Als je zegt 'ja, ik zal het accepteren', dan heb je afgewezen. Je zegt 'wat er ook gebeurt, ik zal het accepteren.' Er zit een diepe afwijzing achter. Je aanvaardt niet echt. Je accepteert alleen omdat je je hulpeloos voelt, omdat er niets gedaan kan worden, dus wat te doen? Accepteren. Maar de acceptatie heeft een

diepe depressie in zich, een afwijzing. Als het mogelijk was geweest om het te verwerpen, dan had je voor verwerpen gekozen. Dan is het geen vertrouwen.

Simpelweg door de realiteit te zien, dat het tegenovergestelde overall geïmpliceerd wordt, gebeurt vertrouwen, zegt Sosan. Het is niet dat je zegt: 'Ik accepteer.' Het is niet in hulpeloosheid dat je accepteert. Het is gewoon de aard van het leven dat het tegenovergestelde geïmpliceerd wordt. Als je naar het feit kijkt, geeft de waarheid, diep binnenin je, je vertrouwen. Als je naar het feit kijkt, gebeurt er religie.

Als ik zie dat ik geboren ben, dan is het een feit dat ik zal sterven. Dit is een simpel feit. Ik accepteer het niet omdat er geen afwijzing is; ik vertrouw gewoon. Toen ik erop vertrouwd geboren te worden, gaf het leven me geboorte - en ik vertrouwde erop. Het leven zal me de dood geven en ik vertrouw erop. Als geboorte zo mooi is, waarom de dood dan niet? En wie ben jij om dat te bepalen? Als geboorte je zoveel heeft gegeven, waarom de dood dan niet?

Het onbekende is er altijd. Vertrouwen betekent het onbekende ingaan, geen eisen stellen. Dan kun je niet ellendig zijn, dan blijft gelukzaligheid je overspoelen. Hoe kun je ongelukkig zijn als je geen eisen stelt? Wie kan je ellendig maken als je geen eisen stelt? Het leven lijkt ellendig te zijn, want wat je ook eist, het leven lijkt precies in de tegenovergestelde richting te gaan. Het leven zal gelukzalig worden als je niet eist; wat er ook gebeurt is mooi. Wat er ook gebeurt, is mooi - je beweegt er gewoon in mee.

Chuang Tzu heeft gelijk: 'Makkelijk is goed'. En: 'Als de schoen past, wordt de voet vergeten.' En als je zo diep in het leven past, verdwijnen twijfels, ongelof. Dit passen van de schoen is vertrouwen. Er ontstaat een religie die geen geloof is. Er ontstaat een religie die geen God nodig heeft om in te geloven.

Daarom spreken boeddhisten niet over God. Het boeddhisme heeft werkelijk de diepste kern van religie bereikt en mensen zoals Sosan zijn zeldzaam. Hun begrip is volkomen, totaal. Het geheel is in hun begrip gekomen. Ze hebben geen god nodig omdat ze zeggen: 'Waarom een god? Is het bestaan niet genoeg? Waarom personifiëren? En wat JIJ ook maakt, het zal net zo zijn als jij - het zal een projectie zijn. Dus alle goden zijn projecties.'

Hindoes maken een god: kijk naar de god, het is gewoon een projectie van de hindoeïstische fysiologie - de neus, de ogen, de lengte, alles. Kijk naar een Japanse god, kijk naar een negergod, en je kunt zien dat dit slechts projecties zijn van onze eigen mind. Als paarden hun goden hebben, kunnen het geen mensen zijn, maar paarden. Kun je je voorstellen dat een paard een god heeft zoals een mens? Onmogelijk! Paarden zullen paarden als hun goden hebben. Als bomen hun goden hebben, zullen het bomen zijn.

Wat zijn jullie goden? Jullie projecties. En waarom projecteer je? Omdat je beschermd wilt worden. Zonder god voel je je eenzaam, alleen, leeg; je wilt dat iemand je helpt. Met deze hulpvraag creëer je ellende voor jezelf. Nu zal het tegenovergestelde gebeuren. Elk moment zul je voelen dat God niet luistert, en jij bidt en huult en hij luistert niet. En elk moment zul je het gevoel hebben dat je alles gedaan hebt en dat je niet gekregen hebt wat je toekomt.

Heiligen, zogenaamde heiligen, hebben altijd klachten omdat ze afstand gedaan hebben van de wereld en toch is de gelukzaligheid niet neergedaald. Ze zijn celibatair, maar toch zijn er geen bloemen op hen gevallen. En ze hebben van alles gedaan, ze hebben een lange lijst, en ze hebben ook veel dingen gedaan, en toch is God net zo ver weg als altijd. Ze vertrouwen niet, ze vechten nog steeds met het leven. Ze laten het leven niet op zijn eigen manier gebeuren. Ze hebben hun eigen ideeën om op te dringen aan het leven - dat is wantrouwen.

Wantrouwen betekent dat je ideeën hebt die je wilt afdwingen. Je denkt dat je wijzer bent dan het leven zelf. Dat is wantrouwen, dat is ongelof. Je wilt jezelf opdringen. Ga maar eens naar de kerken, de synagogen en zie mensen tot God bidden. Wat zeggen ze? Ze geven advies. Ze zeggen: 'Doe dit niet, dit is verkeerd. Mijn zoon is ziek, maak hem gezond.'

In de eerste plaats, als je echt vertrouwt, dan maakt HIJ je zoon ziek - dus vertrouw erop! Waarom zou je gaan klagen en bidden? Denk je dat je hem kunt verbeteren? Alle gebeden komen hierop neer: bidden tot God dat 'twee en twee alsjeblieft geen vier wordt. Wat er ook gebeurt, wat er ook natuurlijk is, laat het niet gebeuren'. Je hebt een paar ideeën om voor te stellen, wat advies te geven - dit is geen vertrouwen.

Vertrouwen betekent: 'Ik ben niemand en ik ga waarheen het leven me ook leidt, waar dan ook - naar het onbekende, naar het duister, dood of leven. Waar het ook heen leidt, ik ben er klaar voor. Ik ben er altijd klaar voor en ik pas erin. Maar wanneer pas je erin? Je kunt alleen erin passen wanneer de dualiteit ophoudt. Wanneer je kunt zien, en dat zien zelf het stoppen wordt- het stoppen van verlangen, van eisen.

Osho: Hsin Hsin Ming - The Book of Nothing # 8